

τέλος καὶ καθύβρισται ὁ Διόνυσος. ὥσπερ οὖν, Φρυνίχου
καὶ Αἰσχύλου τὴν τραγῳδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη προ-
αγόντων, ἐλέχθη τὸ 'τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον;'
οὗτως ἔμοιγε πολλάκις εἰπεῖν παρέστη πρὸς τοὺς ἔλκοντας
εἰς τὰ συμπόσια τὸν Κυριεύοντα ὡς ἄνθρωπε, τί ταῦτα
πρὸς τὸν Διόνυσον; ἃδειν μὲν γὰρ ἵσως τὰ καλούμενα
σκόλια, κρατῆρος ἐν μέσῳ προκειμένου καὶ στεφάνων
B διανεμομένων, οὓς ὁ θεός ως ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐπιτίθησιν,
* οὐ καλὸν δ' οὐδὲ συμποτικόν. ἐπεί τοι καὶ τὰ σκόλιά
10 φασιν οὐ γένος ἀσμάτων εἶναι πεποιημένων ἀσαφῶς, ἀλλ'
ὅτι πρῶτον μὲν ἥδον ὠδὴν τοῦ θεοῦ κοινῶς ἀπαντεῖς μιᾶ
φωνῇ παιανίζοντες, δεύτερον δ' ἐφεξῆς ἐκάστῳ μυρσίνης
παραδιδομένης, ἦν αἴσακον οἷμαι διὰ τὸ ἃδειν τὸν δεξά-
μενον ἐκάλουν, ἐπὶ δὲ τούτῳ λύρας περιφερομένης ὁ μὲν
15 πεπαιδευμένος ἐλάμβανε καὶ ἥδεν ἀρμοζόμενος, τῶν δ'
ἀμούσων οὐ προσιεμένων σκολιὸν ὕνομάσθη τὸ μὴ
κοινὸν αὐτοῦ μηδὲ ὁράδιον. ἄλλοι δέ φασι τὴν μυρσίνην οὐ
καθεξῆς βαδίζειν, ἀλλὰ καθ' ἐκαστον ἀπὸ κλίνης ἐπὶ
C κλίνην διαφέρεσθαι· τὸν γὰρ πρῶτον ἀσαντα τῷ πρώτῳ
20 τῆς δευτέρας κλίνης ἀποστέλλειν, ἐκεῖνον δὲ τῷ πρώτῳ
τῆς τρίτης, εἴτα τὸν δεύτερον ὅμοίως τῷ δευτέρῳ, καὶ
τὸ ποικίλον καὶ πολυκαμπὲς ως ἔστικε τῆς περιόδου σκο-
λιὸν ὕνομάσθη.²